

Az Atya áldottait ítélő király - Gondolatok évközi 34. vasárnapra

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-21)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/az-atya-aldottait-itelo-kiraly-gondolatok-evkozi-34-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2021-09-16 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

**Sebestyén Péter atya gondolatai évközi 34. vasárnapra.
Az evangélium ide kattintva olvasható.**

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-21)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/az-atya-aldottait-itelo-kiraly-gondolatok-evkozi-34-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2021-09-16 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

1. Nézzétek, magam gondoskodom nyájamról...(Ez 34,11-12.15-16)

A babiloni fogság idején működő próféta szívesen használja Istenre a pásztor képét. Ez egyrészt Isten uralmát, a teokráciát is jelképezi, másrészt meg szüntelenül szembesíti a földi királyokat uralkodásuk szolgálat-jellegével.

2. Krisztus feltámadt a halálból, elsőként a halottak közül. (1Kor 15,20-26a.28)

Szent Pál apostol éppen Krisztusnak, az örök életet adó új Ádámnak bemutatásával oszlatja el a pogányok feltámadással szembeni kételyeit. Meggyőződéssel állítja, hogy a mindnyájunk végső feltámadása is a halál vereségét jelenti.

3. Az Emberfia... különválasztja őket egymástól... Aztán így szól... a jobbán állókhoz: jöjjetek, Atyám áldottai...! (Mt 25,31-46)

Krisztus király ünnepét az egyház 1925-ben hirdette ki, az első világháború után, amikor Európa népei még mindig szenvedték a háború következményeit. Amikor a történelem színpadáról királyok és királyságok tűntek el, államrendszerek változtak meg, és útjára indult a túlhajszolt racionalizmus. Az egyházi év végén Krisztust úgy ünnepelni, mint a mindenség uralkodóját azóta sem időszerűtlen.

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-21)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Ahogy a nagy bazilikák bejárata fölött vagy szentélyeinek falfestményein oly sokszor megjelenik a Pantokrator, az élőket és holtakat megítélő megváltó király képe ma is elevenbe vágó üzenetet hordoz.

A mai bibliai olvasmányok a pásztor-, megváltó- és ítélő király képeivel festik le Jézus Krisztust, aki egyben az utolsó ítélet bírója, és egyik litániánk szerint „minden szív királya és középpontja”. Sillye Jenő dalszerző meg úgy fogalmaz: „Volt egyszer egy király, ma is él, köztünk jár, / Országát ne keresd, térképeid felett, / Hintója sosem volt, mindig csak gyalogolt, / Szolgákat nem akart, szolgálni ő akart”... Ez a királykép igenis „passzol” a zarándok és szolgáló egyház képéhez, amelyet a II. vatikáni zsinat olyan találóan meghirdetett. Annak ellenére, hogy lejárt az abszolút uralkodók, a császárok és királyok kora, és a monarchiák fölött is eljárt az idő, mégsem lehet „demokratikusabb” névvel illetni Krisztust, mint az egyedül neki kijáró felség címmel. Ő a király! Nem dirigáló, parancsoló, még csak nem is a büntető királyé, hanem aki személyében is bemutatta, milyen a valódi király, akinek egyedüli joga és illetékessége mind az ítélet, mind a számonkérés. Habár sokunkat félelemmel tölt el, ez mégis örömhír: lesz isteni igazságszolgáltatás!

Máté evangélista valóságos színpadi jelenetként ábrázolja az utolsó ítéletet, amelyben számos meglepetésben lesz részünk. Kezdve azzal, hogy a király nem

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-21)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

egyéneket, hanem nemzeteket állít baljára vagy jobbára aszerint, hogy mennyiben élt szívükben és cselekedeteikben a felebaráti szeretet. Nem azt fogja megkérdezni tőlünk, hogy mennyit imádkoztunk, jártunk-e templomba, engedelmeskedtünk-e az egyházi hatóságoknak, böjtöltünk-e, volt-e teológiai doktorátusunk? Ebből persze senkinek sem kell azt a könnyelmű következtetést levonnia, hogy nem muszáj hitünket megvallani... Ugyanis Istenhez fűződő hívő kapcsolatunkat épp a szeretet tettei szemléltetik. Ha hívőként nem gyakoroljuk a szeretetet, nem ismerjük Krisztust és léthazugságban élünk. Azonban Jézust az utolsó ítéleten nem kimondottan a „vallási” kérdések érdeklik, hanem az, hogy lett-e mindebből irgalmas jóság vagy sem. Ott derül ki, hogy minden jót vele tettünk vagy nem... Sokan el fognak csodálkozni, mert nem fogják megérteni Isten jóságát. Meglepődnek, hisz tették a jót anélkül, hogy tudták volna: valójában Istennek szolgáltak! Nem voltak tisztában azzal, hogy tulajdonképpen az üdvösség felé haladnak. Egyszerűen csak hallgattak szívük parancsára. Krisztus királyunk ezeket azzal jutalmazza, hogy örökre vele lehetnek. Milyen nagyszerű!

Ugyanakkor milyen iszonyatos is, mert az utolsó ítélet leleplezi keményszívűségünket, önzésünket és hazugságainkat, amikor a felebarátaink szükségében nem ismertük fel, sőt visszautasítottuk a ránk szoruló Krisztust. Az lesz a büntetésünk, hogy nem lehetünk a királlyal. Ez a kárhozat. Nem a király önkénye miatt, hanem mert kiderül az igazság. Ő maga az igazság. Nincs helye a

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-21)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

nagyszájú felelésnek. Nincs arra mód, hogy az ellenkezőjét bizonyítsuk. Senki sem mondhatja az ítéleten, hogy ja kérem, én ezt nem tudtam... Lehet, hogy Istenről, Jézusról nem sokat hallott ugyan, evangéliumáról még annyit sem, de ott volt körülötte a rengeteg nyomorult ember. Akkor meg mit nem tudott?...

Az egyház ideje Krisztus király uralmának ideje. Alattvalói bizonyosságot tehetnek arról, elfogadják-e uralmát, valóra váltják-e a szeretet parancsát? A mi királyunk minden jótettet, amit emberekkel teszünk, személyesen magára vesz, ugyanígy a megbántásokat is. Azonosul a kitaszítottakkal, mindenkivel, akit „leírt” a társadalom, mert ő a szeretet királya. Talán borsószik a hátunk az ítélet szó hallatán, de annak örülünk, hogy a legkisebb jóért, egy pohár vízért is örök élettel fizet. Nem is olyan nehéz őt szolgálni, mert amit rászoruló embertársainknak teszünk, úgy veszi, mintha neki magának tennénk.

Szerző: Sebestyén Péter (2020-11-21)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma